

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bana
Seni Seviyorum
Deme
Sev

Benim kalabalığım da sensin, yalnızlığım da...

MİRAC ÇAĞRI AKTAŞ

BANA SENİ SEVİYORUM DEME SEV

Miraç Çağrı Aktaş

Yayın Yönetmeni : Ali Osman Başkuyu

Mizanpaj : Ayhan Aslan

ayhnasln@gmail.com

Kapak Tasarım : www.faasba.com

Üçüncü Baskı : Temmuz 2014

Basım Yılı : Haziran 2014

ISBN : 978-605-4737-23-9

YAYIN EVİ SERTİFİKA NO : 23136

Baskı ve Cilt :

İnci Kağıtçılık Ofset Matbaa

Fevzi Çakmak Mah. Hacı Bayram Cad.

No:3 Karatay / KONYA

0332 342 01 67

DOKUZ YAYINLARI

Şükran Mah. Rampalı Çarşı No:49

Meram / KONYA

0332 351 81 29

Sıla Kitabevi

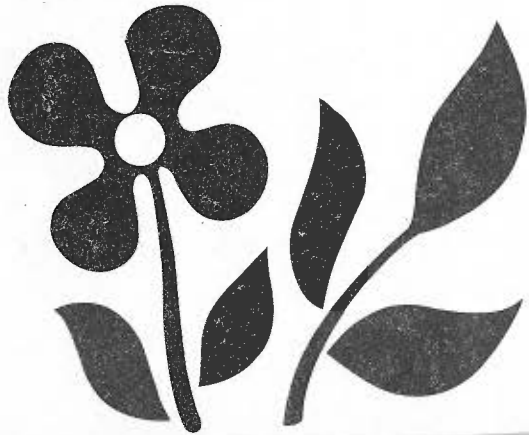
BANA SENİ SEVİYORUM DEME SEV

Her Şeye Rağmen Beni Göze Al...

MİRAÇ ÇAĞRI AKTAŞ

Merhaba; uzun zamandır aynı duyguları paylaştığımız, kalpleri kırık, duygularıyla saçma sapan insanlar tarafından oynanmış insanlar.

Bana bu yazıları neden, nasıl yazdığımı soruyorsunuz sıklıkla. Ben cevap veremiyorum. Çünkü yazmak fiili, her insanda barınmaz. Her insan yazamaz.

Mutlu insan da yazamaz. Mutlu bir insanın yazdığı tek şey kendi mutluluğu olur. O yüzden pek ilgi çekmez.

Daha çok yazan kesim; yalnız, mutsuz, kırık, içi paramparça, hiç kimseye zerre kadar güveni kalmayan insanlar çünkü.

Ve emin olun, en güzel bu insanlar sever, güzel de sever. Aşkı ve gerçek sevgiyi böyle insanlar hak eder.

Aşkı hak etmeyen insanlar burun burunadır her zaman. Bunu sizde biliyorsunuz. Ama sanki bize iyi gelen insanları birisi özenle alıp, kilometrelerce uzaklara koymuş.

Ve işte bu uzaklığa rağmen sever bu paramparça insanlar. Siz siz olun, sakın ha sakın kendinden ödün vermeyen birisi için duygularınızı harcamayın.

Biraz da kızlardan bahsetmek istiyorum. Çünkü birçok kız arkadaşım, bana sürekli fikir danışıyor.

Şöyle, bazı ayılar bu kızların duygularıyla oynuyor. Hatta bu ayıların hepsi aynı boku yiyor.

Onlar da haliyle üzülüyor. Üzülmez mi olum? Kız bu. İnce varlıklardır bunlar. Güvenini kazanması zor, mutlu etmesi bir o kadar kolay varlıklardır.

Bazı tipler der ki, ben bu kadınları anlamıyorum falan fistan. Sen ilk önce kendi kadını anladın mı Allah'ın barzосу?

Hemen kadınları anlamıyorum diyorsun. Neyse kızlar, sizi çok savundum ben. Dövecekler beni. Ama kadının erkeğini sahiplenmesi kadar tatlı bir şey var mı lan?

Var tabii, erkeğin kadını kısıkanıp yürüdüğü tarafta erkeklerin olduğunu görüp, öbür tarafına geçirmesidir.

Erkekler odundur, kabulüm. Ama derinlerinde gerçekten çok sağlam duygular beslerler. Ama bu her babayığidin harcı değildir.

Her erkek bir kıza sevgili, bir erkek arkadaş olabilir. Önemli olan o kıza farklı olduğunu hissettirmen, onun ailesinden bir parça olabilmendir.

Herkes başaramaz bunu. Erkekler de sever, kadınlar da. Ama kalbi olanları. Benim için cinsiyet ayırımı önemli değil. Kalbinin işlevi yeter. Çok konuştum ben. Öptüm.

**“Çok büyük bir suç işleyip
Gözlerine teslim olsam,
ömür boyu
İçeriye atar mısın beni?”**

Biliyor musun seni özlemedim,
Tüm suç şarkılarda aslında...

Beni kırmak için yarışmanıza gerek yok,
Merak etmeyin hepinize yetecek kadar
Kırılacak kalbim var.

Seni bu şehirde beklemediğim durak kalmadı,
Sen hep doluydun...
Hiç durmadın...

Bazen fazla her şeyim oluyorsun
Ve bu benim için çok sakıncalı!

Sen yeter ki kalbime gir,
Varsın gözüme uyku girmesin...

Benden gittiğin zaman,

Gerçekten

Seni ben içtenliğiyle sevecekler mi sanıyorsun?

Seni, kendince benimseyecekler,

Senin kalbine dokunabilecekler mi sanıyorsun?

Yapma sevgilim...

Yapma...

Senin olmayan kalbine dokundum ben...

Sen...

Kalbimin kafası güzel halisin...

Senden daha kalpsizini bulana kadar

Favorim sensin...

Öyle bir sevişi vardı ki...

Sizlere ömür...

En çok sana kırıldım,

Sana ağladım,

Sana güldüm,

Sana kandım,

Sana kanadım,

Ben ne yaptıysam

En çok senin için, sana yaptım.

Sorarsan "Sevdin mi?" diye...

Bunu fazlasıyla yaptım, biliyorsun...

Hepsi ama en çok,

Seninle konuşmak lazım,

Susmak değil...

Kahve yalnız içilir.

Çay biraz kalabalık isteyebilir.

Sezen gece dinlenir,

Sen...

Her zaman sevilirsin...

Sarılmayı bilmez onlar,

Üşürsün bilirim...

Gıdıışından sonra ettiğim küfürler;

Hissettiklerimin yarısı bile değil...

Sen şimdi gidiyorsun ya,

Sezen şarkı söyleyecek,

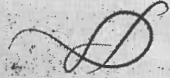
Ben şiir yazacağım...

Gitme...

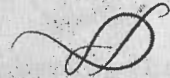
Sezen çalsın...

Biz dans edelim...

Dilerim akıttığın gözyaşlarıma,
Cehennemde köpek gibi muhtaç olursun...

İstedğin kadar uzakta ol,
Nefes olsan,
İçimdesin...

İki gizli öznenen farkımız yoktu.
Ama yüklemimiz belliydi.
Sorsan,
Seviyorduk işte.

Şimdi sorsak herkes iyidir.

Unutmuştur.

Hayatına kaldığı yerden devam ediyordur.

Her ne kadar da "nasılsın?" sorusuna

İyiyim cevabını versek de,

İçimiz paramparçadır.

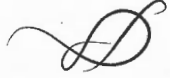
Bakmayın güldüğümüze.

Hayatımızdan

En son çıkaracağımız kişileri yolcu ettik biz...

Kalplerinizi çoluk çocuğun eline vermeyin,
Kırıp yere atıyorlar sonra.
Kaldığınla kalıyorsun...

Bana çaresizliğin tanımını sordular,
Adını söyledim...
Haberin olsun...

Ki ben şiirdim sana...
Hiç açılmamış bir kitabın,
Tozlu sayfalarında okunmayı bekleyen...

Yoksun bugün.
Dün olduğu gibi,
Yarın olacağı gibi...

Kımini tanıdığına pişman olursun,
Kımini geç tanıdığına derler ya hani,
Ben seni tanıdığımı da pişman oldum.
Geç tanıdığımı da...
Ben sana hep pişman oldum.
Aşkla karışık...

Sen bana farzdın,
Ben sana sünnet.
Ben seni daima sevmek zorundaydım,
Sen sevmesen de olurdu...

Çok canımı yaktığın zamanlarda oldu. Gülmekten gözümden yaş getirdiğin zamanlar da. Olsun, ben ilgisini de sevdim. En çok seni sevdim ben ama...

Bir akşam, dökülen yaprak hışırtısında sevdim...

Yürüdüğümüz caddeleri sevdim, izlediğimiz filmleri, güldüğümüz esprileri, ağladığımız anları...

Bak, ben içinde sen olan her şeyi sevdim.

Senin hepsini sevmene gerek yok, sen birazcık beni sevmemi sev...

Yeterli...

**"Ben içinde
sen olan
her şeyi
sevdim."**

Şiir gibi kadındı vesselam!
Ben yine yazmadım. Yazsam...
Başkası okuyacaktı...

Ben değişmedim...
Sen vazgeçtin...

Bırakmaz dediğim herkes,
Gitmez dediğim kim varsa,
Bitmez dediğim ne varsa;
Bıraktı, gitti, bitti...

En güzel mezesin.
Rakıma...

En güzel aşksın.
Kalbime...

En güzel özlemsin.
Hasretime...

En güzel sebepsin.
Yalnızlığıma...

Sen en güzel banasın.
Bana...

Sana güvenmek mi?

Tövbe...

Sen ona sarıldın ya...

Nefes olsan!

İçime çekmem...

Biliyorsun değil mi?

Ben mi?

Mutluluk mu?

Güldürmeyin beni...

Hiç bir zaman seni sevmeme düşüncesine kapılmadım. Senden vazgeçmek bırak aklımdan, aklımın kıyısından bile geçmedi. Ki ne zaman beni kızdırdığın gerçeği geldiğinde aklıma, bana gülüşünü düşündüm. Ellerinden tutup kendine çekmeni düşündüm...

Öpmeni düşündüm...

Yetti...

"Bana sarılırsın.

Olmaz mı?

Bırakmamak

üzere..."

Bana beni sevdiğini söyle, ne bileyim benim senin için yaratıldığımı bana hissettir. Sana ait olduğumu bile bile yaşayayım. Düşünsene, bunu bilerek güne uyanmak...

Ne mükemmel olurdu. Sonra, hep yanımda olarak teninin sıcaklığı fark etmemi sağla...

Filmler izleyelim, çay demleyelim birlikte. Biri benden başkasına kapalı olan kalbin gibi kapalı olsun. Diğeri sana hep açık olan kollarım gibi açık...

Mısır patlatalım, filminden çok gözlerimiz konuşsun. Sonra telefonlarımızı kapatalım. Emin ol, sabahı kadar gözlerinle dans edebilirim.

Bana sarılırsın. Olmaz mı?

Bırakmamak üzere...

Ben bundan bir şey anlamadım,
Bir daha sarılalım mı?

Sen yalnız değilsin,
Hayatında ben yokum...

Hiç şüphesiz en büyük aptallığım,
Seni kendimden çok sevmemdi...

Yaşadıklarımızla ilgili bir hayal kurdum.
Adı pişmanlık oldu...

Ben yapamadım ya sensiz,
Sende yapama bensiz...
Bizsiz...

Bu saatten sonra ister yanımda bit,
İster def ol git...
Fark etmez...
Dedim ya...
İçimde bittin...

Sesini çok özlemiştim, onu aradım.

Telefonu açtı,

Sesini duyduğum o an çok tuhaf hissettim...

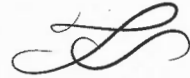
Bir zamanlar bana

Seni seviyorum dediği sesine o kadar açtım ki...

Sonra kendime geldim,

Yeni sevgilisiyle mutluluklar diledim...

Kapattım...

Hadi kabul edin,

Hepimiz en son sevicecek kişileri sevdik.

İnkâr etmeyin,

Biz en büyük salaklığı,

Onları severek kendimize ettik...

Bazı aşklar vardır.

Kiminin sonu nefretle biter.

Kimi nefret ede ede sever.

Kimisinin de

Daha çok nefret etmesi gerekiyordur,

Ancak ona bile yeltenmezler.

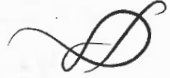
Çünkü gidenler ona bile değmezler...

Evine giden en kestirme yol olsam,

Yine de geçmezsin benden...

**Orospuluk cinsiyet gerektirmez,
Kalbinin nerede olduğunu bilmemen yeterlidir.**

**Narkoza gerek yok,
Sen bana seni seviyorum de.
Ben ayakta uyurum zaten...**

**Önümüzdeki 45-50 yıl işin yoksa...
Ayağıma basman şartıyla,
Kalbinde uyuyabilir miyim?**

Kızma seni seviyorum. Kızma bana ya, belki seni sevmemi istemiyorsun. Belki gönlün yok. Belki seni sevmem umurunda bile olmayacak. Aklına bile gelmeyecek olan bir adamı mı düşüneceksin? Olsun...

Ben yine de seni seveceğim. Kızma. Kalbim işte, hep yapar bunu kendisi. Dinlemez beni. Küçük bir çocuk gibi, yaramazdır. Seni o kadar çok seveceğim ki kızacaksın. Kızma...

Beni sevmek bir eylem belki de. Şampuan ko-
ban saçların tenime değdiğinde belki yeniden doğ-
muş olacağım. Ya da bana güldüğün de cebi bayram
hırsıyla dolmuş bir çocuk gibi sevineceğim. Ki sen
mükemlesin. Ve ben hep seni istedim. Olmayacağını
bile bile. Kızma...

Ben bu gece,

Beni düşledim...

Sevgilim,
Sorarım sana;
Dilimde dua olman gerekirken,
Beddua olmak niye?

Dün seninim diyordun,
Yarın kiminsin?

Gitme,
Senden nefret etmek istemiyorum.
Kal...
Kalbini istiyorum...

Kadınları anlamıyorum diye bir kanun yok,
Kadınlar yerine kadınının anla yeter.

Bana Senin için farklı olduğumu söyledin,
Evet farklıymışım,
Eminim hayatında en fazla sevmediğin bendim.

Arada aklıma gel,
Oturur çay içeriz,
Fotoğraflara bakarız.
Sizi konuşuruz sonra...

**Her yalanın bir doğruluk payı var derler.
Biliyorum,
Biraz da olsa sevmiş olmalısın beni...**

**Öyle bir gidiyorsun ki,
Ömrümden ömür gidiyor...**

**İstedğin kadar git,
İstemedğin kadar geliyorum sana...**

Benden sonra bir başkasıyla ne yaşayacağın umurunda değil. Ama gece yastığa başını koyduğun an aklına geleceğim. Uzaktan bakacağım sana yalnızca.

Hiç beklemediğin bir anda hem de. Onun kollarındayken, beraber yaşadıklarımızı düşüneceksin. Birlikte dinlediğimiz şarkılar yankılanacak kulaklarında.

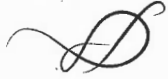
Sonra birlikte kurduğumuz hayaller yıkacak seni. Ona seni seviyorum derken bile ben geleceğim aklına. Onun ellerini tutarken, ellerin uyuşacak. Korkundan öpemeyeceksin onu. Sen de tart kafanda, sahi ne kadar biz olduk?

Birlikte kurduğumuz hayalleri onunla mı yaşayacaksın? Yaşayabiliyorsan, ben de sizin nikah şahidiniz olacağım...

Sırf sevmediğin bir şarkıyı,
Onun sevdiği için dinlemek var.
Çok başka..

Ne büzüştürüyorsun yüzünü,
Sadece sarılmak istemiştin fotoğrafına...

Bazen öyle soğuk davranıyorsun ki,
gelişin bile ısıtmıyor sonra...

Üç deyince beni aklına getir desem,
İkiden sonra intihar eder sayılar...

Ümidimi kestim senden,
Her yer kan revan içinde...

Seni unutmakla savaştım,
Kan gövdeyi götürdü.
Bilmiyorsun...
Yenilgiye uğradım....

Şimdi sen yoksun ya,
Kendi şehrim bile gurbettir bana...

Bugünün yarını da var.
Kurtuldum sanma.
Yarın da özleyeceğim seni...
Ve ondan sonraki yarın da...

Mutlu olmak için nedenim yoktu.
Bende seni sevdim...

Her şey unutulur.
Bir zamanlar "Her şeyimsin..." diyordu.
Kendimden biliyorum..

Yağmur yağdığında açmazdım gözlerimi.
Akıttığın gözyaşlarına ihanet olmasın diye...

Sen yeter ki es bana,
Ben donarak ölmeye de razıyım...

Bırak sevmeyi,
Evinin olduğu sokağa girenin ayağı kırılsın...

Benim umudum var,
Senin de biraz,
Allah'a peygambere inancın varsa,
Oldu bu iş...

Bağıra bağıra yazarsın onu içine.
O, susa susa siler..

Bu kez biraz terbiyeli olacağım,
Sevmeyeceğim arkandan...

Çağlar ikiye ayrılır ;
Senden önce ve senden sonra..
Tekerrürden ibarettir.
Her gün seni sevmekle başlar...

Beni merak etme sen.
Her şey yolunda..
Sen bile...

En son ne zaman sevdin beni;

Belki dündü?

Geçen ay?

Belki de bir yıl önceydi.

Sahi sen sevdin mi beni?

İnanır mısınız?

Kendim diye demiyorum,

Çok güzel yalnız kalırım...

En kötüsü de,

Seviyordum...

Bit kadar haberin yoktu...

Seni seviyorum

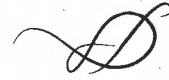
ve

O gün bugündür yoksun...

Gittin ya,

İmdi bütün küfürleri üzerine alınabilirsin...

Akışına bıraktığım gözyaşımsın...

**Gidişine karşı koyamadıysanız,
Gidişi size çoktan koymuştur.**

**Allah'ın sopası yok,
Kulunun gözleri var!**

**Bana bizi soruyorlar,
Ben sizi anlatıyorum haberin olsun...**

**Sen benim ilk göz ağrım değil,
İlk kalp ağrımdın...**

**Dünyanın en başarılı doktoru da gelse,
Kapatamaz açtığın yaraları...**

**İçini okudum,
Hiçbir yerde adım geçmiyor.
Ne iş?**

**“Kendim diye
demiyorum,
Çok güzel
yalnız
kalırım...”**

Şana karşı hiç bir şey hissetmiyorum artık. Sen ne kadar gülsen, ben iki kat daha fazla kahkaha atacağım.

Sabahları gözüm direk telefona gitmeyecek mesela. Acaba beni düşünüyor musun diye düşünmeyeceğim. Beni özledin mi diye merak da etmeyeceğim.

Artık alıştım. Hayatına istediğini almakta özgürsün, nereye gitmek istediğinde, kime güneydin mesajı atmak istediğinde özgürsün mesela.

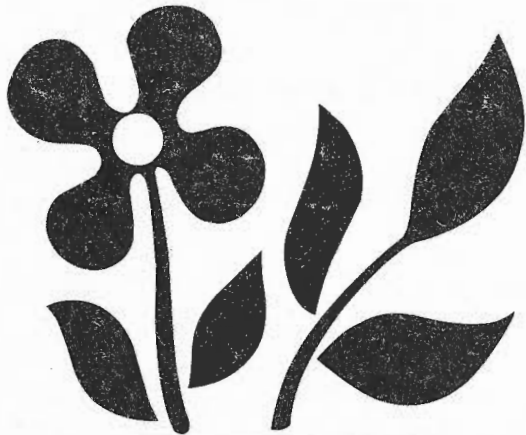
Alıştım...

Bu arada, yerime koydukların diyorum...

Bana koysun...

"Benim
kalabalığım da sensin,
yalnızlığım da..."

Bu ülke de sevmek suçtur. Kim ne derse desin. Şimdi şöyle söyleyelim, bir insana karşı duygularını açıklasan, o insanda hemen böyle bir değişimler, bir ego, ruhsal değişimler meydana geliyor. Ve saymadığım çoğu şey. Aslında ne kadar mükemmel bir şey, bir insana karşı duygularını açıklamak. Çocuk gibi yapıyor insanı.

Böylemesen, içine atsan...

Nereye kadar atabilesin ki? İçine atarsın, atarsın taşırsın. Bir zaman sonra yer kalmaz içinde.

Ve ona söylemek istersin ve sonra;

Bom!

İnsanlar o kadar nankörler ki, kendilerini sevenleri elleriyle kenara itip, kendisini sevmeyeni seviyor. Hepimizin yaptığı saçmalık da bu. Halbuki mutluluk belki de bizi seven insanlarda.

Olamaz mı?

Bal gibi de olabilir.

Ben her gün kalbime seni nakış gibi işlerken, sen kiminle neyin sefasını sürüyorsun bilmiyorum ama, yüce rabbim, senden acısını öyle bir çıkarsın ki...

Sürüm sürüm sürün. Senden ne ilgi bekledim, ne sevgi, ne yanımda olmanı. Sadece beni biraz kendine katmanı istedim. Onu da çok gördün, daha da bir şey demeyeceğim.

Ama kendime şu konuda söz geçiremiyorum. En kötüsü de senden başkasının kalbine giremeyeceğim, senin gibi öpemeyeceğim, koklayamayacağım ve en önemlisi sevmeyeceğim!

Bu da geçecek. Daha neyin kalacak? Seni sevme-

yeceğim bak, göreceksin. Böyle kalmayacak bu duygular, bu kalp...

Bıraktığın gibi atmayacak...

Sen başkasına dokunurken, başkasıyla göz göze gelirken bana atacağın günaydın mesajını si...im. Kalsın.

Kendi gündüzümü kendi çabalarım ile aydınlatırım ben...

Benden daha iyilerine layıksın diyorsun ya. Bende sana soruyorum, senden daha kalpsizi mi var? Beni senden başka bu kadar sevmeyecek birisi mi var? Senden daha kalpsizini bulana kadar, tek favorim sensin.

Benden başkaları girer hayatına derken, için hiç mi acımadı? Kalbin hiç mi sıkışmadı? Bunu hangi rahatlıkla söylüyorsun? Bunu neyine güvenerek söylüyorsun?

Öptüğün yerler, hala acırken, sarıldığında üzerime sünen kokun hala üzerimdeyken başkasını hayatıma almamı nasıl bekliyorsun? Bunu bana yakıştırıyor musun gerçekten?

Ama ben bekleyeceğim biliyor musun? Sen sokakta beni gör, yüzünü çevir, görmemezlikten gel. Seni bekleyeceğim. Beni sevmen için değil. Pişmanlığını görmek için. Pişman ol, tek dileğim bu...

Ben senin kokunu tenimde taşıırken, bir başkasına sarılacak kadar duygusuz,

Senin öptüğün yerler acırken, o acıları bir başkasını öperek dindirecek kadar düşük,

Senin kırdığın kalbi, başkasını sevip onaracak kadar nankör,

Senin yıktığın hayalleri, başkalarının oyuncağı yapacak kadar sahte,

Ve ben,

İçimde hala sana dair izler taşıırken, başkasını hayatıma alacak kadar haysiyetsiz değilim.

Senden daha iyileri de var. Senden kötüler de. Benim istediğim, sendin. Senden daha kalpsizini bulacağımı zannetmiyorum.

Bana sen daha iyilerine layıksın derken, bana sarıldığın gün aklına gelmedi mi hiç?

Ya da ne bileyim yaşanmışlıklarımız...

Bu kadar mı duygusuzsun sen?

Diyecek lafım yok. Sana ne desem değmezsin...

Diyeceğim tek şey;

Pişman ol...

Bunun için bekleyeceğim...

“Benim
alfabem bile
senin
adındaki
harfler kadar.”

Seni sevdiğim gibi başka şeyleri sevseydim, daha mutlu olabilirdim belki. Ama tarifi olmayan bir huzur yatıyordu bu sevginin altında.

Ya ben, seni tüm senliğinle istiyordum. Birlikte hayal kuralım istiyordum.

Beni sevmeni istiyordum.

Beni merak etmeni, beni özlemeni, beni düşünmeni, beni seninle sınamanı, benimle ilgilenmeni, seninle birlikte film izleyip en çok seni izlemeyi. Birlikte şarkı dinleyip, en çok seni seviyorum deyişini dinlemeyi istiyordum.

Ben sana güveniyordum. Sen, bunu boşa çıkar-
makla meşguldün. Hayallerimin canını yakıyordun.

Yapmasaydın böyle keşke..

Yapmasaydın...

Gururumu ayaklar altına aldığım gecelerde seni
aradım. Sen haksızken bile senden defalarca özür di-
ledim.

Gurur falan kalmıyordu.

Varsın, gurursuz desinler bana. Seni sevmeme
değerdi.

Sen her şeye değerdin be...

Ellerin, ellerime...

Tenin tenime...

Keşke bunlar sende benim içinde geçerli olsaydı.
Haberlerde duydum, on altı yaşındaki bir çocuk öl-
müştü. Daha yaşı on sekiz ancak, zaman geçiyor.

Ne zaman seveceksin beni, biz ne zaman sarıla-
cağız?

Mezarıma sarılmandan bahsetmiyorum. Ben
ölünce mi sarılacaksın bana? Kalsın, istemiyorum...

Rahat bırak beni. Uyku sorunum var benim.

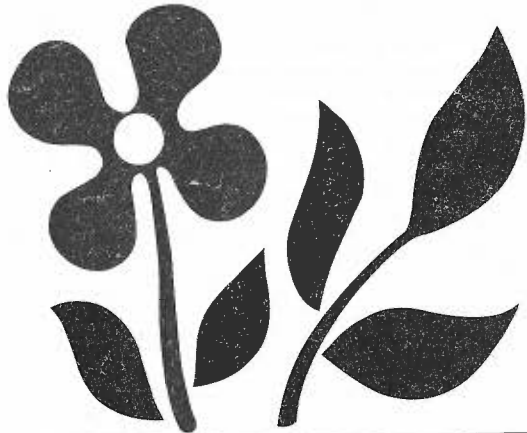
Ben gel, birlikte sarılıp birlikte uyuyalım. Varsın
ölüm ayırsın..

Keşke değseydi ellerin...

Ellerime de...

Ellimden bir şeyler gelseydi..

"Her şeye rağmen
Beni göze al..."

Hayatınıza birisi girdikten sonra bazı anılar yaşıyor. İyisiyle kötüsüyle yaşanmışlıklar oluyor.

Çok alışıyorsunuz. Sanki hiç gitmeyecekmiş gibi hissettiriyor size. Ama gidecek. Gideceğini siz de biliyorsunuz. Olsun buna rağmen sevmeye, daha çok bağlanmaya devam ediyorsunuz.

Günden güne araya giren bir soğukluk oluyor. Elinizden geleni yapıyorsunuz, ama olmuyor.

Son nefesini ayrılıkta veriyor ilişkiniz. Hani bir zamanlar, size hiç gitmeyecekmiş gibi hissettiren insan

var ya, kısa süre sonra hiç sevmemiş gibi çekip gidiyor. Onunla gitmek istiyorsun, ama olmuyor.

Yapamıyorsun...

Acı çekiyorsun.

Mesaj bekliyorsun.

Canın yanıyor.

Kendini yeryüzünde koca bir hiç gibi hissediyorsun. Sesini duymak istiyorsun. Ama bilmiyorsun ki o başkasıyla konuşmaya başlamış bile.

Başkasına mesajlar atıyor. Başkasına **değiyor** teni. Dudaklarından hayatına yeni girdiği insanın adı dökülüyor. Sen biraz daha hiç hissediyorsun kendini. Biraz daha canın yanıyor. Ama elden ne gelir ki.

Küçük bir zaman dilimi sonrasında nefret etmeye başlayacakken, aslında buna bile değmeyeceğini söylüyorsun kendi kendine.

Pişmanlık duyuyorsun onu sevdiğin için. Hatta kendine bile kızıyorsun. Onun gibi bir kalpsizle olduğun için.

Profiline giriyorsun, orada arkadaşı ekle yazısını **görünce** ne parçalanıyor insanın içi.

Kalbin kaç parçaya ayrılıyor değil mi?

Profil fotoğrafına bakmaya çalışıyorsun. Ama ne **yanık** ki gizli. Sonra kapak fotoğraflarına bakıyorsun, **yeni** bir fotoğrafını koymuş mu diye merak ediyorsun.

Acaba benden sonra gülüyor mu diye içleniyorsun. Daha eski gönderileri gör diyorsun...

İlişki durumunu görüyorsun.

Ve sonra da,

Bu sayfa görüntülenemiyor...

Beni
merak etme sen.

Herşey
yolunda...
Sen bile...

Yalnızlığımın sesi olsaydı, benimki desibel rekoru kırabilirdi. Çünkü yalnızlığımla bütünleşmiştim. Öylesine içlemişti ki üzerime, nereye gitsem onu da götürüyor gibiydim. Yalnızlığım üzerine sayfalarca yazdım. Seni kaybetmek adına defalarca yazdım. Yazdıkça rahatlarım diyordum, aksine daha da derine çekiyordu beni bu acı. Yazdığım kelimelere tutunmaya çalıştım, onlarla dindirmeye çalıştım acımı. En sonunda denemiş oldum.

Öldenin ardından pek bir şey yapamazsın. Yalnızlık gelir kapına, mecburen onu içeri davet edersin. Kaybetmek üzerine çay demleyebilirsin, sonra da oturur kendine bir bardak çay koyarsın ve de içersin.

Kaybetmek birkaç kere, aynı yerinden. Seviyorum seni kalbimin en güzel yerinden...

Genel de herkes yalnız kalır. Bazen bir kaç defa kazananlar olmuştur. Ama sonunda kazananlar da tadacaktır yalnızlığın tadını er ya da geç. Bazen uzun vadeye ayrılır bir yalnızlık. Bazen izi kalır, bazen ucuz yırtarsın. Bazen çok derin yaralar bırakabilir. Tedavisi yoktur. Bu yalnızlık içersinde insan kendine gelince, gidecek yeri kalmaz.

Ve bir çay daha koyarsın.

Seni kaybetmek, bir Eylül gecesi yere düşen bir ağacın yaprağını andırıyor. Elimden gelmiyor o yaprağı alıp, ağacın dalına eklemek. Ve o yaprak tanen yer çekimine karşı koyamayarak havada süzülürken, gidişini izliyorum yavaşça.

Ve artık bende bir kaybedenim..

Koca bir yalnızım artık..

Bir çay daha?

Sen yeter ki bana gelecek ol, hayatım yol olur ayaklarının altına. Her şeyimi feda ederim biliyorsun. Helerimi vermem ki. Bana gelmeni izlerim karşılığında sadece. Fazla bir beklentim olmaz, o bana gelişini beni dünyanın en mutlu erkeği yapar. Gidişini düşünmek istemiyorum. Düşünürsem çıkamayacağım için içinden, verdiği sözler ve ardından hiçbir şey yokken gidişin gelecek aklıma. Neyse girmeyelim bu konulara. Şu ülkede bir sürü sorun varken, bak bir sürü diyor. Ben senin yokluğunu sorun edindim, her şeyi bıraktım. Oturdum gidişini izledim. Ve gelmeydin.

Tek sorunum bu değil tabi ki. Ama tüm sorun-

larımı bir kenara bırakıp yokluğunu ön plana attım. Beni bir yapboz olarak var sayarsak, eksik parçamı da sen saymamız gayet normal. Senin bıraktığın yaraların acılarıyla bütünleştim ben. Hepimiz biliyoruz, her yapbozun muhakkak eksik bir parçası vardır ve bulamadığı. Senden büyük beklentiler beklemedim. Seni sevmek için kendimi gururumu, kendimi her şeyimi hiçe saydım. Seni yanımda tutabilmek için sana her gün yeniden aşık oldum. Seni sevdim, insanları unuttum, seni sevdim, ülke sorunlarını unuttum, seni sevdim dışarıda hep kafam eğik gezdim. Seni sevdim, hiç bir kadına sana baktığım gözle bakmadım. Baktıysam da bu gözlerle seni bir başkasıyla göreyim.

Ben seni severken her şeyi bir kenara bıraktım. Her şeyi unuttum. Sen dışında. Seni unutmak deliliğin daniskası olurdu. Bana beni unut de, sana sadece gülerim. Ama kıcımla. Lafı uzatmayacağım. Ben seninle bütünleştim, her gün sana yeniden ve daha çok bağlanarak büyüttüm seni kalbimde. Belki abarttım. Evet ben bunu her zaman yaparım. Şöyle bir baksana, şu yazdığım yazıda bile kurduğum cümlelerde ne çok "Sen, seni" kelimesini kullandım. İşte bilmiyorsun, benim cümlelerim, içimdeki o yerin, mutluluğum, acım, pişmanlığım, aptallığım, gece

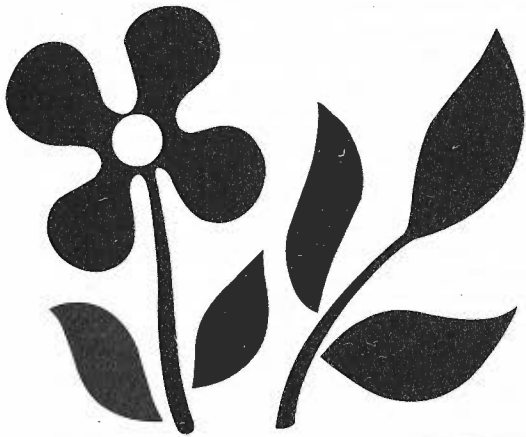
uyumadan önce seni yanımda farz ederken uyuyakaldığım, yokluğunla olgunlaştığım sensin, sen...

Benim alfabem bile senin adındaki harfler kadar.

**"Sen yeter ki
gelecek ol bana.
Hayatım yol olsun
ayaklarının altına..."**

Kadınlar değerli varlıklar. Ve hayatında onca olan bitene rağmen, hayatına bir erkeği alıp seviyorlar. Düşünün, topuklu ayakkabıyla saatlerce ayakta kalabiliyorlar. Giydiği ayakkabıya, taktığı çantanın rengini uydurmak için verdiği mücadele, makyajından söz etmiyorum. Eyeliner'i tek seferde sürmeyi başarabilen canlılar. Bunun hastalığıdır, bel günleridir falan derken, her şeye rağmen bir erkeği hayatının merkezi yapmayı becerebiliyorlar. Ve o erkeğin canını yakacağını bildiği halde seviyorlar, sahipleniyorlar. Bir kadının güveni kazanıldığı zaman, o kazanılan güven milli servettir bir erkeğe göre. Kolay değildir kadının güvenini kazanmak. Farklı olduğunu hissettiremediğin sürece, seni sevi-

yorum diyerek götünü yırt, kadın yine de kendi bildiğini okur. Kadına sevdiğini söylemekten ziyade en çok sevdiğini, yanında olduğunu hissettireceksin. O güven kaybedildiği takdirde çok şey kaybedilmiştir. Sadakat, menfaat, sevgi, huzur gibi. Kadını yeşil bir bitki olarak düşünürsek, özelce ve özenle sevildiği zaman etrafa hayat verir. Erkeği de bir kütük olarak düşünmemiz mümkün.

Kütük deyip geçmeyin, derinlerinde çok şey biter onlar. Gerçekten sevdiği zaman yapamayacağı şey yoktur. Yeter ki sevsin, korusun, sadık kalsın.

Kapının kapanmaması için önüne koyduğum kütükleri düşünün. Kapıyı ittirdiğin zaman, kapının kapanmaması için verdiği mücadele...

Mükemmel ötesidir. İşte erkeğin sevgisi de böyle bir şeydir. Yaşatmasını bilecek, hissettirmesini bilecek. O zaman o erkeğin hem erkekliğine, hem adamlığına doyum olmaz. Ufacıktır erkeğin kalbi, çok büyük sevgileri kaldırabilecek güce sahiptir.

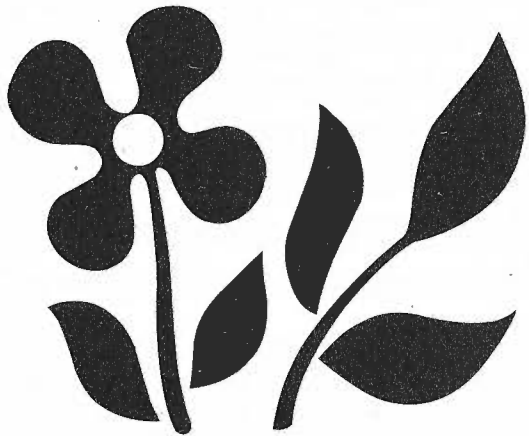
Kadın bir erkeği yontmak için, kendi isteği doğrultusunda bir insan yapmak için sever, mutlu olmak için. Sevdiğiniz bir insana sadık olmak zor bir

şey değil. Ekstra bir çabaya gerek yok, hissetmek önemli. Sadece hissedin. Şimdi gözlerinizi kapatın ve sizin iyiliğinizi düşünen, gerçek menfaati, gerçek sevgiyi önünüze sunan o insanı getirin gözünüzün önüne. Erkek ya da kadın fark etmez. Burada cinsiyet ayrımı yapmamak lazım. Zor değil sevmek, kalbinizi kullanmasını bilin. Dedğim gibi hissetmek önemli. Siz gözlerinizi kapatın ve sadece hissedin...

Eğer ki hissedemiyorsanız bir şeyler, gözünü açmayın. Ve uyuyun...

Bizin için çabalamayan insanları, gözünüzün önüne bile getirmeyin...

**“Kalbi kırık kadınların
Yaralarını iyileştirin.
Görün aşkı.”**

Bugün de yaşanmadı yaşanmak istenenler. Beklenen yine gelmedi. Koskoca yürünecek bir deniz kıyıları var. İçilecek çaylar, dinlenecek şarkılar var. Göz göze gelmemiz gereken anlar var. Sen varsın, var olduğun kadar yoksun da. İçime sığdıramıyorum. O yüzden gökyüzüme taşıdım seni. Düşün, seni unutmanın mümkün olup olmadığını. Sevdığı insanı gökyüzü yapan birisi, onu nasıl unutabilir? Şimdi konu yine bana geliyor. Aslında konu seni unutup unutmadığım değil. Konu sensin. Konu, içinde sen olan her şey. Konu gökyüzü. Konu çay...

Şarkılar konu, sensizlik konu...

Ülkede ki sorunları bir kenara koy, bulunduğun şehrin iklim şartlarını si..tir et, yarın hava nasılsa, ona göre giyin. Çık gel bana.

Her şeyi bir kenara bıraktım. Onca çözümünü bilmediğim sorunlar içinden seni aldım, kendime ayırdım. Aslında bu da bir sorun. Neden diye sorarsan, sen benim en büyük sorunumsun...

Hava yarın açık, çaylar açık, kalbim sana zaten açık...

Yürümemiz gereken bir konu var...

Sev Erkeksin sen, alttan almayı bileceksin. Kız sana trip attığında öküz gibi alınmayacaksın, ya da sende bir yandan trip atmayacaksın. İlgileneceksin o kızla. Kimseye trip atmayan, gelip sana atıyorsa, değerini bileceksin.

Ufak hatalarını gözden geleceksin, bazı şeylerden vazgeçeceksin.

Etrafında kız varsa, sadece ona odaklanacaksın. Unutma, o kızı sevince değil, diğerlerinden farklı olduğunu hissettirirsen mutlu olur. Yalan söylemeyeceksin, eğer bir kızın güvenini sarsarsan, öl. Bir daha

imkansız sana güvenmesi. O güvenini namusun gibi koruyacaksın. Sen erkeksin, açık giydirmeyip, açık giyene bakmayacaksın.

Kızsın sen, hayatında biri yokmuş gibi gezmeyeceksin ortalıkta. Açık saçık giysileri giymeyi seçmeyeceksin. Erkeğini elinde tutmayı bileceksin. Sende yalan söylemeyeceksin. Çünkü güven meselesi cinsiyet ayırt etmiyor biliyorsun.

Kuzenmiş, kardeşmiş, kankaymış geçeceksin o ayakları. Erkek kıskançtır çünkü, kadında bulunan kıskançlık hormonundan daha fazla kıskançlık hormonu salgılar erkek.

Erkek, giyme diyorsa giymeyeceksin. Sen nasıl, gitme dediğinde erkek gitmiyorsa, sende o elbiseyi giymeyeceksin. Ha, eğer gitme dediğinde erkek gidiyorsa,

Saçının rengini değiştirebilirsin...

Aşk nedir dediler, anlatmadım seni. Hayır, kızma. Kiskandım. Başkalarına anlatacak kadar küçük değildin bende sen. Ben seni eğer onlara anlatsaydım, onlara ait olmuş olacaktın...

Diyecektim ki, saçlarıydı aşk...

Bana sarıldığında yüzümde dans eden saçları...

Diyecektim ki, bana baktığında titreyen gözleri.

Diyecektim ki, adımın onun ağzından duymamdı aşk.

Ben seni göğüs kafesime hapsettim. Ne kendime an-

lattım seni. Ne de bir başkasına. İçimdeki sevginin tarifi, ölçütü yoktu. Şöyle diyeyim, sana olan sevgimi bir Allah biliyordu, bir ben. Dile getiremezdim bu sevgiyi. Ben böyle sevgi görmedim. Sen gördün mü sahi? Kim kimi sevmiş bu kadar?

Seninle mutlu olabilmek mümkündü. Her şey elimizdeydi. Düşün, aynı şehirdeyiz. Ve ayırınız. Saçmalığın daniskası.

Sarılmak varken, birlikte yürümek varken, kokunun üzerime sinmesi varken...

Aynı şehirde biz varken, sen yoksun. Aşk olsun be.

Ya da dur, aşk falan olmasın, sen ol yeter. İkimizin aynı bulunduğu bir ortamda aşkın olmaması mümkün mü? Yalnızca seni özlediğimi, delice sevdiğimi, hayatıma başkasını almayacağımı biliyorsun. Bildiğin çok şey var. Bunun bilincindesin. Bu denli sevgiyi karşılıksız bırakacak kadar da kalpsiz. Olsun, sevme sen beni. Böyle de severim seni. Ben seni başkası okur diye yazmaktan korktum...

Fazla uzatmayacağım. Bana "Aşk nedir?" diye sordular. Ben seni anlattım haberin olsun...

Hani ben senin için gece gündüz birlikte uyudumuz yastıkta göz yaşı dökerken, senin kolunda gezdiğin adamla birlikte seni anlattım.

Sizi anlattım...

Sizin ben...

**Hayır yalnız değilim ben.
Burada bir yerdesin biliyorum.**

En çok içimdesin...

Nefesimdesin,

Bendesin...

Sen...

Bende...

Beni tanıdın mı? Koskoca hayalleri ufacık kalbi-
ne ~~hiç~~ dırmaya çalışan aptalın tekiyim. Nasıl tanımaz-
sın beni? Hayatında seni en çok seven adamım. Sen-
den hiç bir karşılık beklemeden, sıfır beklenti içinde
seni çevrendeki insanlardan daha çok hak eden aptal
bir adamım ben. Seni her gün yataktan kalktığıyla,
tekrar o yatağa girip kafasını yastığa koyana kadar
evire çevire seven adamım. Benim ben, sevmediğin.
Otu boku bahane edip, sarılmadığın.

Neden geldiğimi merak ediyorsan, ben senden hiç gitmedim ki. Sadece merak ettim. Gerçi mutlu olman lazım. Beni sevmedin. Bahanelerin yerini buldu. Yendiler beni. Senin dört köşe mutlu olman lazım. Beni sevmeyip, ben hariç herkesi hayatına aldın. Onlara seni seviyorumlar, bana gelince yapamıyorumlar. Sen beni bir çay gibi beklettin. Bense soğudum. Acıdım ve bayatladım sonra.

Anlayacağın,

Bu sevginin ne tadı kaldı, ne de tuzu.

Sorsalar şimdi

Seninle bırak aynı kalbi paylaşmayı;

Aynı şarkıyı dinleme ihtimalimiz bile yok...

En ufak kusurlarını sevdim senin. Hatalarını, canını yakmalarını. Umursamayışlarını. Hiçe saymanı. Yani anlayacağın sevgilim, bana zarar verdiğin ne kadar şey varsa seni sevdiğimde onları da kattım içine.

Tırnaklarına kullandığın, ojelerin renk tonunu sevdim en çok. Her buluştuğumuzda muhakkak üzerinde kalan bir adet saç kılını sevdim.

Aşkı en güzel biz yaşarız seninle. En güzel ayrılığı da biz tadarız. Zaten başlamadan bittik biz. Biz

mi? Biz anca, biterken bizdik. Ben daha önce kurduğum hiç bir cümlede "biz" kelimesini kullanmadım. Bu zoruma giden şeylerden bir tanesiydi. Bir de bana en çok koyan neydi biliyor musun? Bu kadar yakinken, aramıza mesafeler sokmamız. Nefesimiz kadar yakın olabilmek elimizdeyken, sarılmamız, ellerinin ellerimde olması gerekirken aramıza duvarlar örmen ayrı bir aptallık. Bizi sıradanlaştırma. Aramıza mesafe koyma, aşar yine gelir severim seni bilirsin. Yüzsüzümdür. Yaparım.

Sevme de, severim inadına. Hani böyle bazen yorulursun, nefes almaktan bile...

İşte aynen öyleyim. Yani anlayacağın, benim sevgine ihtiyacım var. Etrafımdaki insanları gözlemliyorum bazen. Dalıyorum onların mutluluklarına. Onlar öpmeye doyamıyor, ben sevmeye bunu fark ettim ben. Sen yanımda olmasan da, seni sevmeye açım. Doymak bilmiyorum...

Ben sana açım, sen bana acısın...

Merhem olman gerekirken bana,

Kocaman bir yarasın...

Yine sıradan bir gündü. Yokluğunu hissetmemek için bir şeyler yapayım dedim. Çıktım biraz yürüdüm, yanımdaymışsın gibi düşünerek. Biraz sessizdi ama olsun. Sonra martıları izledim. Neyse, devam ettim yürümeye. Oradan kafam esti, sinemaya gittim. İki bilet aldım.

Biletini aldığım filmin hangi film olduğuna da dikkat etmedim. Film başlamak üzereydi. Salona girmeden önce iki büyük boy patlamış mısır aldım. Sen seversin. Girdim salona. Yanımdaymışsın gibi filmi izlemeye devam ettim. Sonra başımı omzuna koyayım demiştim, uyumuş kalmışım öylece. Uyandığım-

da film bitmiş, salon boşalmıştı. Kendime geldim ve çıktım oradan.

Sonra midem kazındı gibi oldu. Yemek yiyebileceğim bir yere gittim. İki kişilik bir yemek söyledim. Hiç yemek yemeyen ben, iki yemeği de yedim. Hani yemek yemediğim için kızardın bana sen, hatırlıyor musun? Bak senin yemeğini de ben yedim. Neyse oradan da çıktım. Biraz daha yürüdüm. Üşüdüğünü farz ederek, üzerimde ki ceket çıkardım. Sana giydirdim. -Ceket elimdeydi. Üşümemin sebebini senin üşümene bağladım.-

Saat geç olmadı ama dolmuş bitecekti. Son dolmuşun bitmesine daha yirmi beş dakika vardı. Her zaman gittiğimiz parka gideyim dedim kendi kendime. Hep ikimizin oturduğu, birbirimize sevdiğimizi söylediğimiz, yani senin beni sevdiğini söyleyerek ayakta uyuttuğun, yıldızları seyrettiğimiz banka gidip beş dakika oturayım dedim. Neyse koyuldum yola. O parka yaklaştığım her adımda, solumda bir acı vardı. Neydi bilmiyorum.

Geldim parka, ama bank doluydu. İki kişi oturuyordu bankta. Korktuğum şeyin başıma gelmesinden korktum. Ve geldi de. Biri sana benziyordu bankta

oturanın. Yanındakinin elleri ellerindeydi. Ben kendimi avuturken, harbi harbi elleri ellerindeydi...

İkinizi gördüm. Yakışıyordunuz. Hani sen güzelin ya, yakışır senin yanına herkes.

Yutkunamadım o an belki ama, mutlu gözüküyordun. Gözlerinin içi gülüyordu. Gördüm.

O an içi dolan gözlerimle, ufak bir tebessümle geldim kendime.

Yokluğunu hissetmeyeyim diye yaptığım hiçbir şeyi beceremediğimi anladım. O an ellerim üşüdü, yokluğunu hissettim. Ellerin yoktu ellerimde, yokluğunu hissettim. Giydin montumu. Yürüdüm dolmuş durağına doğru, yürürken yoktun yanımda...

Yokluğunu hissettim...

**“Gönül yani bu.
Ota da konuyor,
Sana da.”**

Beni sevme, biliyorsun zararlı çıkacağım. Alışacağım. Bağlanacağım. Kör düğüm olacağım sonra. Yapma, beni sevme. Bunu hem kendine, ben bana yapma. Kokun da senin olsun, belki doğrudur, sevginde.

Beni sevme...

Sende gideceksin, ben uykusuz kalacağım, kendimi odalara kapatıp yazılar yazacağım. Bir sürü tana.

Beni sevme...

Sokağa çıktığımda ellerini arayacağım. Sen bir süre sonra kopacaksın, ortalıktan kaybolacaksın. Bense kalacağım öyle.

Beni sevme...

Bu tür saçmalıklara gerek yok. Odama döktülen saç tellerini toplayacağım. Toplarken benim kırıklarım dökülecek.

Beni sevme...

Kendine iyi bak diyeceksin sonra, daha iyilerine layıksın diyeceksin. Bunlara hiç gerek yok.

Beni sevme...

Sırılsıklam aşık olacağım sana. Kuruyamayacağım. Canım yanacak.

Beni sevme...

**Ne benden sana Mecnun, Ne de senden bana
Layla olur...**

Beni sevme...

Hoşça kal...

İçimden bir ses
Seni
seviyorum
diyor...

Şimdi sorsak herkes iyidir.

Unutmuştur.

Hayatına kaldığı yerden devam ediyordur.

Her ne kadar da

"Nasılsın?" sorusuna iyiyim cevabını versek de,

İçimiz paramparçadır.

Bakmayın güldüğümüze.

Hayatımızdan

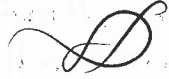
En son çıkaracağımız kişileri yolcu ettik biz...

**Her insanın pişmanlığı olur,
Benimki sendin...**

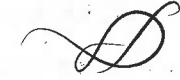
**Bir çay gibi,
Hep bekletildim sana.
Soğudum,
Acıdım
Ve bayatladım...**

**Hafif tatlımsı bir tebessümle kızarak;
"Ne yaptım ben ya?" dedi...
Sorunda burada dedim...
Burada...
Hiç bir şey yapmıyorsun...**

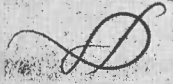
**Ben güldükçe senin ağlaman dileğiyle...
Başka da söz etmeyeceğim..**

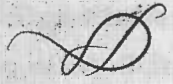
**Ben senin kalbinde
Aşkgari ücretle çalışan
Sigortasız bir işçiydim oysa...**

Biz sevgiye aç insanlarız,
O yüzdendir ederinden fazla sevişimiz...

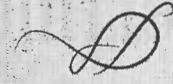

Şiir olsan yazılmaz,
Dua olsan amin denilmez,
Aşk olsan sevilmezsın...

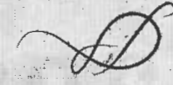

Bırakın bu sevmiyorum ayaklarını.
Sevmiyorum derken bile,
Nasıl çaresizce sevdiğinizi biliyorum...

En kötüsü de ne biliyor musun?
Sesin bile artık başkasına ait...

Eksik hissediyorum.
Ve bunda senin payın çok fazla...

Kimsesi kalmayınca
Geri dönenleri sakın affetmeyin.
Size ufak bir hatırlatma,
Siz onun çoktan kimsesi oldunuz...

“Fazla uzatmayacağım,
Yerime
koyduklarının,
Sana
koyması
dileğiyle...”

Ne güzel. Benim dokunmaya kıyamadığım, şimdi başkalarının kollarında. Benim gözlerine bakarken, karşısında eriyip gittiğim...

Başkalarının yanında. Bana verilen sözler ona da veriliyor mu acaba? En çok neyi merak ediyordum biliyor musun? “Acaba beni hiç özlüyor muydun?” En çok bu soruyu sordum kendime. Aman bee...

Özlese yanında başkası olur muydu? Cevabı geldi içimden istemsizce. Yaşadıklarımıza saygımdan, içimde sakladım seni. Ve onları. Gittiğimiz mekan-

lara mecburiyetten gittiğimde içimde oluşan o acının hissini bile tarif edemem sana.

Ben seni bu şehrin iklim şartlarına karşı, her gün açan güneşle, yağan yağmurla, düşen en ufak çığ damlasıyla sevdim. Acımı içime hapsettim. Nefretle karışık sevdim. Bu daha fazla canımı yak-tı. Daha çok nefret ettim, daha çok sevdim. Güzel anlamlar yükledim ben sana. Sen, hepsinin birer birer a...na koydun. Hak ettim mi? Hayır.

Bir çoğumuz hak etmediğimiz şeyleri yaşarız ha-yatta. Ama sen biraz ileri gittin. Oysa ki kendinden nefret ettirmek için harcadığın çabayı, bana sadık kalmak için, benimle kalmak, beni sevmek için har-casaydın, annenin ikinci annem olması için hiçbir neden yoktu ortada.

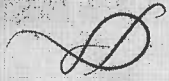
Biliyorsun, yürürdüm o yola kadar. Ben seninle her zaman yürürdüm. Yeter ki benimle yürüyen sen ol. Yanımda ki insanlara yanlışlıkla adını söyleyecek oluyordum bazen. Ama frenliyordum kendimi. Adın içimde, dilime bile uğramaz merak etme. Sen yanın-dakiyle yoluna devam et...

Ben seni içimden nefretle karışık sevmeye devam edeyim. Seni uyurken izlemesin tamam mı? Onu en güzel ben yaparım. En güzel de ben severim seni. Neyse konumuz bu değil, uzatmaya gerek yok...

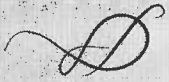
“Mutlu ol
nefretim,
mutlu ol
kalp kırığım...”

**Kendine iyi bak deme bana,
Biliyorsun**

Kendimden çok yine sana bakacağım...

**Sen gelmeye çalışma,
Daha çok gidiyorsun...
Canım yanıyor...
Bilmiyorsun...**

**Bana aşktan bahsetme,
Midemi bulandırıyor.**

**Kimini tanıdığına pişman olursun,
Kimini geç tanıdığına derler ya hani,
Ben seni tanıdığıma da pişman oldum.**

**Geç tanıdığıma da.
Ben sana hep pişman oldum.**

Aşkla karışık...

“Gittin ya,
Şimdi
bütün
küfürleri
üzerine alınabilirsin...”

Ne boktan, itiraf etmek gerekirse o şarkıları o dinledi diye dinledik. Onun sevdiği ne varsa sevdik. Abartısız söylüyorum, onun sevdiği ne varsa sevdim. En sevmediğim şey olsa bile. Her boku sevdim. Ve kalbim yoruldu, anlıyor musunuz? Yoruldu. Ve daha fazla sevebilecek halim kalmadı. Onun bizim sevdiğimiz şeyleri sevmesi şart değildi, bizi biraz sevse bize bu bir ömür yeterdi...

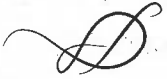
Bu da bizim aptallığımız. Af buyurun...

Biz sevdik...

Ben,
Seni yanlışlıkla düşünmekten korktum en çok...

Senin sevillecek bir yanın yoktu.
Seni sevmek için
İmkanlar yarattım kendi içimde ben.
Bundan haberin yoktu.
Ben seni sevmek için bahaneler ürettim.
Bir de yalanların inandırıcı da değildi.
Benim sevesim vardı...
Sevdim...
Gitti'n...

"Nasılsın?" sorusuna,
İyiyim diyerek ne kadar iyi olunuyorsa...
O kadar iyiyim ben...

Senden gelecek tek bir mesaj, bak sadece 40 kurşunluk bir mesaj bile benim yüzümü aptalca sebepsiz güldürüyorsa gelip bana o kırk kurşun etmeyen yüreğinle sahte sevgi cümleleri kurma. Seviyorum dediyse, bunu lafta bırakma. Gel hissettir. Yanımda olduğunu bileyim. Seni seviyorum demek zor bir şey değil. Önemli olan bunu hissettirebilmek. Tabi sen ikisini de beceremiyorsun ayrı konu. Ben ikimizin yerine de sevdim. Aslında senlik bir şey yok. Mallık bende.

Sevmeyecektim, ama olmadı. Gülüşün öyle demedi...

**Sen nefes aldıkça,
benim nefesim kırıldı.
Kelimeler boğazıma düğümlendi.
Ağlamak istedim,
Yaş akmadı...
Ben sevdikçe sen gittin...
Sen gittikçe ben öldüm...**

Birlikte dinlediğimiz Mor ve Ötesi'nin "Benim küçük sevgilim" adlı şarkısını açtım. Odanın ışığını söndürdüm. Pencere zaten açıktı. Fotoğrafın desen, kaleminden kalma açık duruyordu bilgisayarın ekranında. Dışarıdan gelen hafif yağmurun sesiyle şarkının sesi kulaklarıma akustik düet yapıyordu resmen. Neyse, fotoğrafına baktım. Gözlerine yoğunlaştım bir an. Baktım. Baktım, baktım...

Bir zamanlar içine baktığımda kendimi gördüğüm gözlerde, şimdi yalnızlığımı görüyorum. Acıyı görüyorum. Pişmanlığımı görüyorum. Canım yanıyor, gözlerin olunca söz konusu benim canım hep acır zaten.

Sonra saçlarına gitti gözlerim. Bir zamanlar omzunda uyurken kokusu gelirdi burnuma onların...

Yastığım gibiydi saçların, şimdiyse başkalarının kokladığı bir...

Devamını getirmek istemiyorum. Şarkı bitti. Gözlerine baktım, ben bittim. Yağmur bitti, biz bittik...

Sen

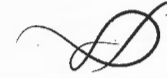
bende bitmeye

hala devam ediyorsun...

Bağıra bağıra sustum.

Nasıl öldüğümü belli etmedim.

Sorsan, yine iyiyim...

**Lüks aşk cümlelerine gerek yoktu,
"Uyuma konuşalım" desen yeterdi...**

Yağmur diyorum yağıyor.

Yürümek için yeterli bir bahane değil mi?

Fazla uzatmayacağım,
Yerime koyduklarının,
Sana koyması dileğiyle...

Sevmeyi bile beceremeyen insanların,
Başımıza aşk doktoru kesilmeleri
Ne de tuhaf değil mi?

Sen bana sarılırken
Benim içim öyle mutlu oluyordu ki,
Sanki mutluluktan havalara uçuyordum.
Sevişmekte neyin nesiymiş?
Hadi bana bir sarıl da görsünler...

Bırak seni sevmeyi,
Ağzıma gelebilecek
Tüm küfürlerin sahibisin artık...

Ben her koşulda
Senden iyisini bulurum da;
Sen sana
Benim gibi sarılanı bulabilecek misin?

Sen gül,
Ömrümü uzatıyorsun.

Değmez diyorlar,
İçi gülen gözlerini görmediler...

Boynumun borcudur,
Yokluğunda bükülmesi...

Sevenin üstüne gül koklayanların,
Gülün dikenlerinin
Her tarafına batması dileğiyle...

Ben cümlelerime ne zaman senle başlasam,
Sen beni hep başkasıyla noktalardın...

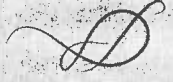

Akşam içilen çay,
Gece dinlenen Sezen,
Ve bir ömür sevilen sen...
Her şeye bedeldir...

Benim hayatım,
Senin iki kirpiğinin arasındaydı...

Kendim diye demiyorum,
Çok güzel yalnız kalırım...

Mutlu olmak için nedenim yoktu,
Ben de seni sevdim...

"Ne halin varsa gör" demişti.
Oysa bırakın onu görmeyi,
Halimi göremeyecek kadar kördüm...

Sevdim diyebiliyorum sadece.
Bununla yetinebiliyorum.
Başkaları sarılıyor, öpüyor, yürüyor.
Ben sevdim diyor,
Yokluğunla yetiniyorum...

Fiyakalı
bir yazar olayım,
babam sıkıysa
o zaman vermesin
seni bana...

Sen gitmek için bahaneler ararken,
Ben seni
Ortada sevecek hiçbir neden yokken sevdim...

Bir gün çık gel karşıma,
De ki ben sana geldim.
O zaman seni sevmeyen kalbe
Bir dakika bile
Kan pompalamak nasip olmasın!

“Sen
Yalnız değilsin,
Hayatında
Ben yokum...”

Hani bazı insanlar ilk başta güzel gelir hayatımıza. Belki beklemediğimiz bir anda, belki de insan kendi ister, kendi kendinin canının yanmasını. Mutlu olur gibi düşünürüz. Oysaki değildir. Mutluluk mu? Hadi lan oradan. Mutluluk bizle aynı cümlede çok iğrenç duruyor be.

İçeride bir yerde muhakkak bu geliş güzel insanın bir gün seni gidişle, yiyeceğin yemekten, uyuduğun o tatlı mı tatlı uykundan, dinlediğin müziklerden, izlediğin filmlerden, kısaca sana mutluluk veren ne varsa hepsinden nefret ettirecek gerçeği yatar. Se-

nin bundan belki hiç haberin yoktur. Ya da sonunu bildiğin filmi izlemek gibi bir şey bu. Gideceğini bile bile, ona alışmak. Hepimiz geçmişimizden kalan yaralarıyla yeni insanlara güvenmek istiyoruz, yeni başlangıçlar, yeni aşklara yelkenler açmak istiyoruz. Ki bizim gemimiz suya indiği an, su alıp batıyor. Sorun ne peki? Sorun bizim fazla iyi niyetli olmamız. Fazla sevmemiz. İnsanların değer verilmeyecek varlıklar olduğu gerçeğine inanmamamız. Hani bazı insanlar var, ulan hayvana değer versen, onda daha iyi duracak. Verdiğin değeri mundar ediyorlar.

O kadar iyi niyetli bir insanız ki, içimizde geçmişimizde kalan yaraları taşıırken, hayatımıza yeni gelen insanı kendimiz gibi zannedip, ederinden fazla seviyor, ederinden fazla değer veriyor, alışıyoruz. Kısaca değer vermek bize yakışmıyor.

Çünkü insanlar buna layık. Gelişi güzel geliyorlar, gitme nedenleriyle kişiliklerini belirliyorlar. Biz sadece onlara fırsat tanıyor, ne mal olduklarını izliyoruz.

Canımızın yanması eşliğinde..

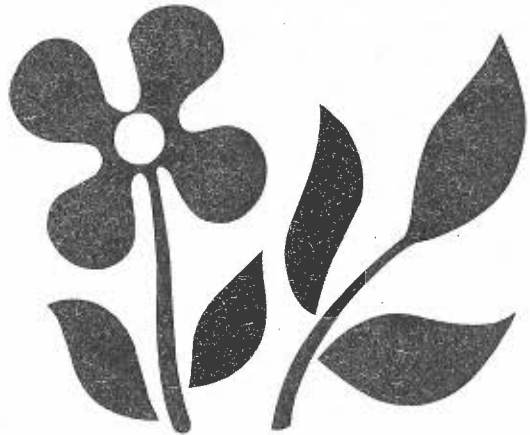
Gitmedin mi?

Sana en çok ihtiyacım olduğu zamanlarda ne zaman yanımdaydın? Gitmedin mi? Sen yanımda olsan da senin varlığından çok yokluğunu hissettim ben. Olsun dedim, canın sağ olsun. Böylesine salakça ve safça sevdim. Benimle olmak için bir çaba sarf etmesen de tek başıma emek verdim, çabaladım öyle sevdim seni.

Tüm bunlara rağmen değdin mi?

Asla.

**“Ben,
Seni yanlışlıkla
Düşünmekten
Korktum en çok...”**

*K*üçük bir çocuk.

Hani bir çocuk olur, yapma dediğin şeyi inadına yapar ya. Kalbim de aynen öyle işte. Yapma diyorum ulan bak, bundan sana bir cacık olmaz. Ama dinlemiyor ki.

Gönül yani bu. Ota da konuyor, sana da.

Bazen kendimi unutuyorum severken. Bazen insanları unutuyorum. Bu gezegeni unutuyorum. Sana odaklanıyorum, öyle özlüyorum.

**Bana şiir yazdırma,
Tuzlu kahve içir!**

**Bana karşı güven sorunu yaşıyorsun.
Gel seni annemle tanıştırayım,
Bu bana inanman konusunda
En büyük neden değil mi?**

**İçimden bir ses
Seni seviyorum diyor...**

**Alıştığın zaman kopması da zor be
abiler ablalar.**

Sevmek güzel hoşta, sonrası ne olacak abiler?
Anılar, şarkılar, mekanlar, pişmanlıklar...

Kötü şeyler bunlar be. Hani tamam seviyorsun
evallah, güzel şeyler yaşıyorsun eyvallah, alışıyor-
sun ona da tamam. Sen benden daha iyilerine layık-
sin ne demek lan Allah'ın öküzü. Beyinle kurulmuş
bir cümle değildir bu. Benden daha iyilerine layıksın
de diyeyeceksin.

Sevmeye götüm yemedi diyeceksin.. Bu...

Allah beni

Seni seveyim diye yaratmış, valla bak.

Hiç doymadan seni seviyorum.

Olacak iş değil.

Kafayı seni sevmekle bozdum,

Ne oluyor lan bana.

Bazen

Ne kadar korksan da kaybetmekten,

Korktuğun başına geliyor.

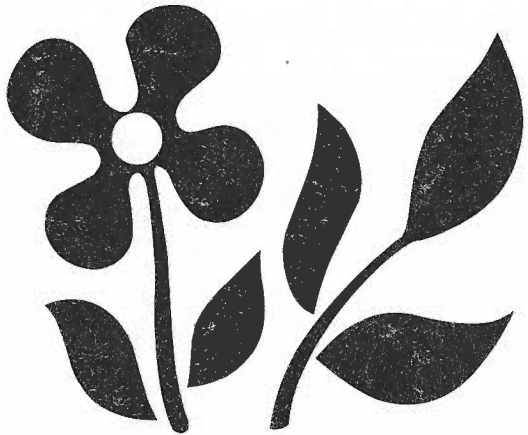

*H*ani bazı şarkılar oluyor, üç dakikada senin
kırılmadık kemiğini bırakmıyor ya öyle.

Ulan adamlar ne şarkılar yapıyor, benim anlata-
madığım ama üç dakika da sessiz koskoca cıgıllıklarla
hayatımı özetleyen. Bana üç dakika da sevdiğini nasıl
hissettirirsin diye sorarsan mesela, ben o üç dakika
da sana öyle sıkıca sarılırim ki kaburgaların kırılır.
Üç Dakikalık saygı duruşuna geçerim sana anlaya-
cağın. Özetle üç kelime:

Seni çok özledim...

**“AZ daha kal,
YENİ KÜFÜRLER
ÖĞRENDİM...”**

^{*}İstedğin kadar iste, istediğin kadar sev, bir zaman sevmekten bitiremediğin insanı, unutarak bitirmeye çalışıyorsun içinde. Gün geliyor, bunu da onunla yaşamıştık diyorsun. İşte tam o sıra ağlamaya çalışsan yaş akıyor, ağlamasan boğazında o oluşan tuhaf ağrıdan konuşamıyorsun.

Bence biz en büyük aptallığı ciğeri beş para etmeyen insanlara hak etmediği değeri vererek yaptık.

Cümlemizi Allah kurtarsın.

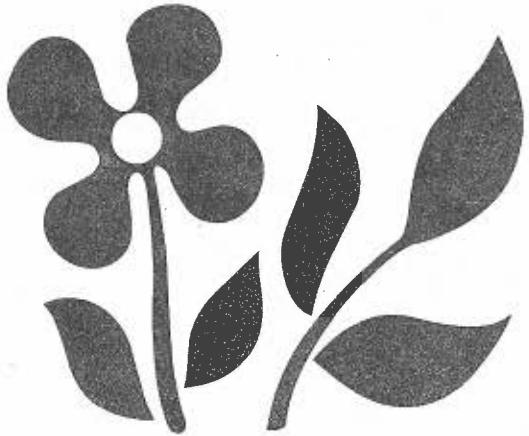

Kalbi kırık kadınların yaralarını iyileştirin.
Görün aşkı.

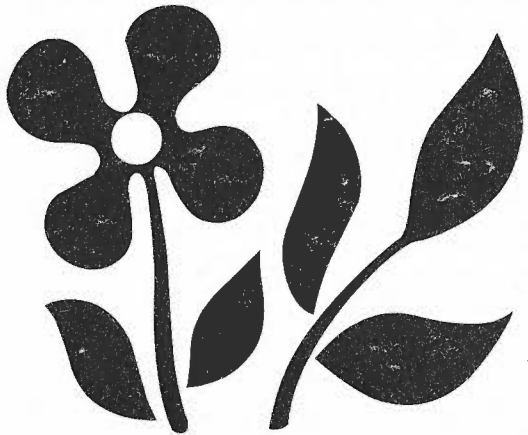
Geçmişinden ağır darbe alan kadının yanında olduğunu ona hissettir, o zaman o kadının sana yaşatacağı mutluluğun tadına doyum olmaz.

Hani yaralarını sarmasına yardımcı ol bir nevi. Bu çok önemli. Ki bir kadın geçmişinde ağır acı çekmişse bir daha güvenmek ona saçma gelebilir. Ki ne kadar saçma gelse de sevmeye adım atar kadın.

Kadın böyle bir varlıktır işte. Yine aynı terane placığını bile bile güvenir, kırılır, pişman olur.

“Sen ona sarıldın ya...
Nefes olsun!
 İçime çekmem...
 Biliyorsun **değil mi?”**

Senin beni sevmen, ahırın içinde gül açması gibi bir şeydi. Ortalığı bok götürüyor, sen bana hiçbir bok hissetmediğin halde sevdiğini söylüyorsun. Ben de bana has...tir oradan diyorum, hani şu diyemediğim.

Oh, içim rahatladı.

Öpüyorum
 gidişinden....

Benim bir annem var,
İkinci bir annem, bir evetine bakıyor,
Neden olmasın?

Sana kaç defa kırıldım?
Kaç defa pişmanlık duydum?
Kaç defa parçalandım?
Ve senin bunlardan gram haberin yoktu.
İşte tüm bunlar olup biterken,
Ben seni ufaktan seviyordum..

Biliyorum
Bu kadar sevmemem gerekiyordu,
Ama bana bakarken
İçi gülen gözlerin öyle demedi.
Ben de haliyle sevdim gitti'n...
Sağlık olsun, hayırlısı olsun...
Ama aşk olmasın..

Her sene aynı moda,
Önce sev,
Sonra terk et.
İyi mi böyle?

**"BIRAK SENİ SEVMİYİ,
AĞZIMA GELEBİLECEK
TÜM KÜFÜRLERİN
SAHİBİSİN ARTIK..."**

Seni kıskanıyorsam, buna sahip çık. Neticede seni düşünüyorum. Sabahın köründe seni düşünerek uyanıyor, gece kafamı yastığa koyduğumda seni hayal ederek dalıyorsam uykuya, insan ol.

Mahalenin bakkalını kıskanmıyorum ben, seni kıskanıyorum. Bunun değerini bil. Sana olan hislerimin sahibisin.

Bende bir kalp var biliyorsun, 7/24 sana çalışıyor onu da biliyorsun. Neden üzüyorsun o zaman beni canımın içi?

**Sen bana farzdın,
Ben sana sünnet.**

Ben seni

**Daima sevmek zorundaydım,
Sen sevmesen de olurdu...**

Gece saat 02:05 suları falan. Tabi bendeki işsizlikle ben yine onu düşünüyorum. Acaba götü devirip uyudu mu? Yoksa başkasıyla mı konuşuyor diye kendimi yiyip bitiriyorum. Ulan Miras yat uyu kaşınma da diyorum bazen. Ama yok, rahat durur muyum hiç? İlla ki bir kırılacağım. Sıçacağım kendi ağzıma.

Dur dedim lan şunu arayayım bir, uyuyorsa da kalksın hayvan. Biz burada uyku nedir onu unuttuk, uyumasın o da. Arıyorum şimdi...

“Aradığınız kişi şuanda başkasıyla görüşüyor.”
diyor bir sekreter. Ulan karıyı boğasım geldi, ne demek lan başkasıyla görüşüyor? Nasıl lan?

O gece bir kez daha anladım ki bırak onun için
uykusuz kalmayı, ondan nefret etmeye bile değmiyor.

Sabah özlerim şimdi hiç sırası değil dedim,
yattım.

**“Özlüyorum seni bak.
Öyle böyle değil.
Hatta inanmazsın belki,
İşi gücü bıraktım
Oturdum seni özlüyorum.”**

Ben hep çocuktum sana. Bu hissin tarifi kesinlikle yok.

Sen elimi tuttuğunda bana gelen öz güven patlaması hiçbir şeyde yok.

En tatlı hallerimiz de hani buluşmak için annene atacak yalan düşünme çabalarımızdı. Mesela öğlen buluşacak olsak, sabahtan başlardı kalp çarpıntılarım.

“Sen benimken

Allah’a

Emanet ediyordum,

Şimdi onun yanındasın,

Allah’a

Havale ediyorum...”

Baban yeter ki “Verdim gitti” desin,

Bırak tuzlu kahveyi,

Tuzu paketiyle getir onu bile yerim.

Bırak şimdi

Benim aşka olan inancımı falan,

Allah’a olan inancımdan sonra

Sen geliyordun işte..

“Günün her dakikasını
İsraf etmeden
 Seni düşünebilmek
 Ne tür bir
Manyaklıktır?”

Olur da bunca yaşanan her şeyden sonra geri
 gelmek istersen buyur gel.

Çayım sana hep demli. Kalbimin kapıları sana
 her türlü açık. Sarılmak istersen falan kollarım zaten
 açık.

Tattırdığın tüm acılar için teşekkür ederim.
Oldukça lezzetliydi hepsi. Acısı biraz fazlaydı ama
olsun. Güzeldi yine. Diyorum ya,

Tüm bunları yaşatmana rağmen gel, beklerim.
 Yine aynı olsa da olmasa da gel.

Yeter ki bekleyenin de gelenin de ben olayım.

Bunu biliyorsun dünyanın en acı zamanlarını da yaşatsan seni hep severim. Bunu bildiğin için zaten ağzıma sıçtın her fırsatta.

Olsun, ama hayatımda en güzel geçirdiğim dakikaların tek sahibiydin sen. İlk kalp ağrımdın anlayacağın. Bir gidişin lafı mı olur?

**Çayın1 koydum,
Gönlümü sana koydum,
Sen bana yaşatacağın acılarını
al da gel hadi..**

Günün her dakikasını israf etmeden seni düşünmek ne tür bir manyaklıktır?

Sabahın köründe uyanıp seni seviyorum, özlüyorum. Mesaj atmadığını bile bile telefona bakıyorum. Yanılmıyorum her zaman ki gibi.

Belki sevmiyorsun, belki hissetmiyorsun bir şey. Ama insan bir merak eder, arar, bir düşünür. Ne tür bir hayvansın sen ya?

"Seviyorsanız
ip konuşmayın.
Anlamayacak."

Bana Seni Seviyorum Dama. Sev 155

Bir çay gibi,
Hep bekletildim sana.
Soğudum,
Acıdım
Ve bayatladım.

Zamanınızı çaldım, özür dilerim. Ama duygularınızı değil. Siz siz olun, sizin için menfaat göstermeyen insanlar için kılınızı bile kıpırdatmayın. Çünkü buna değmiyorlar. Aslında hiçbir şeye değmiyorlar. Çıkın dışarıya, takın kulaklığınızı yürüyün. Düşünün. Sevmekten korkmayın, ama kaybetmekten korkacağınız biri olmalı hayatınızda. Korkun, sadece kaybetmekten. Sevmekten değil. Duygularınızı katılaştırmayın. Oran buruşunca yaşamayacaksın aşkı. Eğer varsa kismetinde, günün birinde karşına birisi çıkar,

Seviyorsanız gidip konuşmayın. Anlamayacak..

Onunla yaşlanırsın. Her şeyi zamanında yaşayın. Hayatınızın ışıklarını söndürecek insanlara asla taviz vermeyin. Onlar yapmacıklıktan geberiyorlar. Sizin kalbiniz var, duygularınız, yüreğiniz var. Gerektiğinde yüreğinizi sevdiğiniz için bir ev haline getirebilirsiniz.

Siz bir çiçek olun ve en güzel aşk gelip size konuşsun.

Ama...

İnsanların kalbi

O kadar körleşmiş ki...

Sev beni diyorsun,

O ne diyorlar.

"Son diye bir şey yok..."